

en Myndighed til paa egen Haand at bestemme, hvortil et Forretningslokale skal bruges — mulig til noget helt andet end hidtil.

ad § 18. 44) I Slutningen af Afsnit A. ændres „ til „“, og der tilføjes: „ligesom Ejeren er berettiget til at forlange, at en Lejer, som fremlejer, skal have Nævnets Godkendelse af Fremlejens Størrelse, uanset om Fremlejemaalet er paabegyndt før eller efter denne Lovs Ikrafttræden“.

45) Under C. 2det Stykke, indsættes i Stedet for „afgør . . . . . Vederlagets Størrelse“: „fastsætter det Vederlag, der i Anledning af Fremlejen skal ydes Ejeren“.

46) I samme Stykke indsættes i Slutningen efter „Leje“: „og maa være mindst 10 pCt. af Fremlejeløbets Størrelse“.

ad 45 og 46) Da tvungen Fremleje altid gør et Indgreb i Ejerenes Ejendomsraaden og praktisk set paa Forhaand maa antages egnet til at paaføre ham Tab, bør det under Hensyn til Grundsætningen i Grundlovens § 80 formentlig ikke ved en saadan Lovregel tilsyneladende henstilles til Nævnenes frie Skøn, om de i sligt Tilfælde vil give Ejeren Erstatning.

ad § 19. 47) §en udgaar.

ad 47) Særlig, hvor det som her refererer til en Lov, som er bestemt til at være midlertidig, synes Oprettelse af sligt Kontor at være en unødigt Ting, kun egnet til at paaføre Staten Udgifter og flere Tjenestemænd. For stærk Fastholden ved det i §en skitsede Formaal — specielt om Ensartethed i de forskellige Nævns Afgørelser — medfører det, at Afgørelsen i det enkelte Tilfælde sker for meget efter rent skematiske Formler uden tilstrækkeligt Hensyn til de forskellige Lokaliteters store Mangfoldighed og de individuelle Forhold. Lovens Administration er helt igennem bygget paa det kommunale Selvstyre, og Hensynet dertil fremmes neppe ved et sligt Kontor. Gennem Pressen og Statstidende kan Indenrigsministeriet altid bringe principielle — administrative eller judicielle — Afgørelser af Huslejesager til Nævnenes Kundskab.

ad § 21. 48) I 1ste Stykke udgaar Ordene: „1. April 1921 . . . . . Anordning“, og i Stedet for sættes: „1. Februar 1919“.

49) I Lovens Titel indsættes foran Lov: „midlertidig“.

ad 48 og 49) Huslejelovgivningens skadelige Indvirkning paa hele Realkreditlen og paa det private Boligbyggeri — en Indvirkning, som Regeringsforslagernes stadige Tendens til ogsaa at søge den udvidet til Nybygninger sikkert har forøget — vil utvivlsomt vise sig i stigende Maalestok, jo mindre tydeligt det pointeres af Lovgivningsmagten, at denne Lovgivning kun er midlertidig.

København i Juni 1918.

Allerærbødigst

De danske Grundejeres Landsorganisation.

Fællesforeningen af jyske Grundejerforeninger:

Mikael Johansen,
Aarhus.

Fællesforeningen af fynske Grundejerforeninger:

Lund,
Odense.